

лѣтоу и ниже, по вѣрѣмени, іеже испѣта отъ влзхвз. Тогда съзвѣстѣса реченоіе неремнемъ пророкъмъ, глаголіжшемъ: гласъ въ Рамѣ слзшанъ взіеть, плачь и рзданніе, и възпль мзмогъ: Рахниль плачущиса чадъ своихъ, и не хотѣаше оутѣшитиса, іако не сътъ. Оумьрзшоу же иродоу, се ангелъ господень въ сзвѣ ависа носифоу въ егуптѣ, Глаголіа: въставъ поими отроча и матеръ іего, и иди въ земліх израиліевъ: измрѣша бо ищжен доуша отрочате. Онъ же възставъ, полатъ отроча и матеръ іего, и възиде въ земліх израиліевъ. Слзшавъ же іако архелан царствоуетъ въ иудей въ ирода мѣсто отца своіего, оуколса тамо ити: вѣсть же примъ въ сзвѣ, отиде въ странъ галилискъ. И пришадъ възселса въ градѣ, нарицаемѣмъ назаретъ: да съждетьса реченоіе пророкъи. іако назаретин наречетьса.

ТЪЛКОВІЯТЪ ПСАЛТИРЪ.

Тоя псалтирь са нарича „тълкови“ именно за то ва, защото сѣки стихъ на псалмите са обяснява или съпровода съ различни разсѣждения и прибавления. Така на примѣръ, послѣ стихътъ »Господь въ цариса, да радууется земліа“ слѣдува тълкованіе: »И си оубо чювьствьнна іа земліа радууется іако божіама ногама свѣтиса, обаче да радууется челювѣкъ. Земліа бо іестъ челювѣкъ.“ Тие тълкованія, по думите на А. Востокова, принадлежатъ на св. Атанасія, александрійскіятъ патриархъ (266—373 г.). Славянскіятъ ржкописъ, койго са състои отъ 20 листа, е принадлежалъ нѣкога си на киевскіятъ метрополитъ Евгенія Болховитинова, а сега са намира въ »С. Петер. Публична